

Vzhodno bojišče. Južno od ceste Valeputna vzele so naše čete v naskoku neko močno utrjeno rusko postojanko. Pri temu so vjele 3 oficirje in 168 mož ter zaplenile 3 stroje puške. Pri Z vyzinu ob zgornjem Seretu razstrelili je sovražnik neki minski rov in je potem v dvakratnem napadu zamán poskusil, vdreti v naše postojanke.

Italijansko bojišče. V Vipavski dolini trajal je živahni topovski boj i včeraj naprej. Italijani postrelili so mnogoštevilne plinske granate. Sovražni napadi iz prostora Sv. Petra bili so zavrženi. Številno južno od doline Coalba vjetih Italijanov se je povišalo na 3 oficirje in 88 mož. V Tonale-prelazu napadle so naše čete neko sovražno postojanko in vjele 23 Italijanov.

Namestnik generalštabnega šefa pl. Höfer, fml.

Naši letalci nad Adrijo.

K.-B. Dunaj, 13. februarja. Uradno se danes razglša:

Popoldne dne 11. t. m. napravila je neka skupina naših pomorskih letal ponesečeni poizvedovalni polet v Valono, Santi Quaranto in Korfu. Neka druga skupina je v ranih jutranjih urah 12. t. vojaške objekte in torpedne čolne v Brindisiju napadla in z bombami zadela. Vsa letala so se nepoškodovana vrnila.

Italijani tudi v Makedoniji tepeni.

Nemško uradno poročilo od torka.

K.-B. Berlin, 13. februarja (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Med Ypernom in Arrasom izjavilo se je veliko število sunkov sovražnih poizvedovalnih oddelkov.

Vzhodno bojišče. Fronta princa Leopolda. Južno od jezera Triswjaty vdrle so nekatere čete v rusko postojanko in se vrnile z 90 vjetimi ter eno strojno puško. Zapadno od Lucka ostali so poizvedovalni sunki in minske razstrelbe Rusov brezuspešni. Pri Z vyzinu in ob zgornjem Seretu bil je dvakrat ponovljen napad večih ruskih bataljonov zavržen.

Makedonska fronta. Ob Cerni napadle so naše čete po učinkujoči ognjeni pripravi neko sovražno višočinsko postojanko vzhodno od Paralova; naskočile so jo in nekatera za fronto se nahajajoča taborišča. Pri neznatni lastni izgubi smot vjeli 2 oficirja in 90 Italijanov, zaplenili pa 5 strojnih pušk in 2 metalca min.

Prvi generalkvartirnojster Ludendorff.

Spanje noče priti, ako nas mučijo bolečine, ako trpimo na preveliki nervoznosti, ako pričnejo vse rane zopet boleti in pri raznem bolestem trpljenju. Za take slučaje opozarjamo zopet na Fellerjeve, bolečine odpravljajoči, živce pomirjajoči, rastlinski esenci fluid z zn. „Elsa“-fluid. To izborno domače sredstvo učinkuje pri bolečinah razne vrste izredno blagodejno, pomiri živce in prinaša zaželjeno spanje. Mnogo bez 100.000 zahvalnih pisem in veliko zdravniških priporočil potrdi visoko vrednost tega dobrega domačega sredstva. Predvojnne cene: 12 steklenic stanejo povsod samo 6 kron franko. Edino pristno od lekarnarja E. V. Feller, Stubica, Elsa-trg št. 241 (Hrvatsko). Istotam se lahko naroči Fellerjeve, milo odvajalne Rhabarbara-kroglice z zn. „Elsa“-kroglice. One so najprijetnejše odvajalo sredstvo sigurnega, neškodljivega učinka in imajo prednost pred dražičnimi. Črevesju škodljivimi odvajalnimi sredstvi. 6 skatljic stane franko 4 K 40 vin. Oba domača sredstva naj bi bila vedno v hiši. Koliko jih imi od boječih, ki jim jih povzročajo kurja očesa, vzamejo nož, ki je v takih slučajih že mnogokrat napravil nesrečo. Takim čitateljem bi bilo lahko z malim denarjem in hitro pomagati, ako bi naročili za 1 in 2 kroni Fellerjevega uničevalca kurjih očes. (ef)

Vojna na morju.

Žitna preskrba Anglije in Francoske ter vojna podmorskih čolnov.

Anglija prideluje sama komaj eno petino svoje žitne potrebe. Lastni pridelek pšenice znašal je nasproti uvozu v milijonih kvarter: 6,4 proti 26,1 v letu 1916/17, 8,4 proti 24,5 v letu 1915/16, 6,3 proti 25,8 v letu 1914/15 in 5,8 proti 26,2 v letu 1913/14.

Te številke kažejo dvoje: da Anglija v vojni svojega lastnega pridelka ni zamogla bistveno povišati, da pa tudi njen uvoz ni znatno večji postal. Povišanje njenih zalog ni bistveno. Visokost teh zalog in doba, za katero bodoje te zaloge za preskrbo prebivalstva zadostovale, bo v bodočnosti merodajnega pomena.

Tudi Francoska je bila vedno na žitni uvoz nakazana, čeprav ne v tako visoki meri, kakor Anglija. Vsled vojne pa se ni le njena uvozna potreba bistveno povišala, marveč je tudi njen lastni pridelek vsled izgube pokrajin, pomanjkanja delavskih moči, vzoz in semena bistveno nazaj padel. V času od 1. januarja pa do konca septembra 1916 se je 13,5 milijonov meterskih centov žita uvozilo proti 10,9 milijonom v prejšnjem letu. Nasadna ploščina za leto 1916/17 je postala zopet za 20% manjša. Potreba Francoske do nove žetve je baje vsled uvoza zasigurjena. Je-li so ti uvozi že v francoskih pristaniščih ali pa so šele zaključki napravljeni, pač ni dognano. Francija skuša domačo žetev z nasadnimi premijami dvigniti, ali vsled težav nasada in žetve pač ni posebnega uspeha pričakovati.

Vsekakor se more iz tega sklepati, da bode poojstreni podmorski boj pripolnem uspehu tudi Anglijo in Francijo v položaj oblegovanih mest spravil.

Dne 9. t. m. 41 ladij potopljenih.

W.-B. Berlin, 11. februarja. Pod z dne 9. t. m. kot potopljene poročanih sedmimi parniki in tremi ladjami na jadre nahajala sta se dva parnika, ki sta bila naložena z železno kovino, eden s pšenico, eden z orehi in eden, ki je imel jamski les za Anglijo na krovu. Od ladij na jadre peljali sta dve življenska sredstva v Anglijo. Nadalje se je potopilo 10 parnikov in 13 ladij na jadre, skupaj 32.000 ton ter 8 ribiških bark.

Nemčija bode v vojni zmagala.

K.-B. Rotterdam, 12. februarja. Angleški list „Morningpost“ piše o poojstreni podmorski vojni: Ker je Nemčija neko število podmorskih čolnov izgotovila, je zdaj v položaju zaznamovati mornarico zaveznikov in zapreti morje za vso trgovinsko preoplovstvo Ni verjetno, da je Bethmann-Hollweg tukaj prazno grozno izgovoril, marveč je najmanje gotovo, da ne more nobena trgovska ladja neutrалеcev ali vojujočih se sil v morje odriniti, brez da bi z mogočim uničenjem računala. Moramo torej smatrati, da bode v resnici uničenje trgovskih ladij v večjem obsegu nastopilo. Nemčija pričakuje poleg tega brezdvomno moralni učinek svoje izjave in računa nato, da se neutrálne ladje ne bodoje odpeljale, in da bodo pod tem pritiskom, ako traja le nekaj tednov, zavezniki tako težko trpeli, da bodo na kolena prisiljeni. Voditelji Nemčije niso lahkomišelnii in so videli učinek svoje izjave naprej. Nemčiji se mornarice Združenih držav Amerike niti treba bati, ker ta proti podmorskim čolnom ne more ničesar opraviti in ne more priti do nemške mornarice. Na suhem se niti treba Nemčiji ničesar bati, ker Združene države ne morejo čet prevzati in se Holandska in Skandinavija nemški sili orožja ne morejo vstavljati. Ako se Nemčiji posreči, da obkoli Anglijo na morju in da pusti glas neutrálnecev neopažen, potem bode zmagala.

Amerika in vojna.

V zadnji številki smo poročali, da je zaradi napovedbe poojstrene vojne naših in nemških podmorskih čolnov predsednik Wilson Združenih držav Severne Amerike prekinil diplomatske zveze med Nemčijo in Ameriko. Kar se je splošno pričakovalo, to se je torej v resnici zgodilo. Tista Amerika, ki je skozi dve in pol leta vojne milijarde dobička vlekla iz prelite krvi poštenih vojakov

na evropskih bojiščih, ki je vojno z nepretrgano dobavo streliva, kanonov in sploh vojnih potrebščin na naše sovražnike vedno podaljšala, samo da si je svoje nenasitne možnosti polnila z zlatimi dolarji, tista bastardna Amerika, ki je mirnodušno trpela, da so Angleži teptali človeško pravico ter pravico posameznih narodov v blato, da so mednarodno pravo vrgli pod mizo, da so streljali Italijani na naše bolnišnice, medtem ko je predsednik Wilson kakor kak farček zakotne ameriškanske „vere“ pridigoval s proti nebu obrnjenimi očmi o miru, — ta dvojezična farizejska Amerika nam je hotela torej roko zadržati, ko smo mislili ravno neusmiljenemu sovražniku svojo moč pokazati ter s tem odločitev vojne prinešti.

Farizejstvo! Ali ameriški predsednik Wilson se je grozovito zmotil. Prvič se je zmotil, ker je mislil, da se bosta Avstro-Ogrska in Nemčija njegovih groženj vstrašili. Mi smo vedeli naprej, koliko resnične miroljubnosti je v dolarskem srcu Amerike. V našem računū je stala tudi točka izgube ameriškanskega prijateljstva. In vkljub temu smo se odločili za poojstreni podmorski boj! Kajti enkrat mora biti konec te grozovite vojne; ako ne z dobrim — naša mirovna ponudba je bila odklonjena — potem ravno s silo, z ojstrino meča! Pa še neko hudo zmoto je doživel ameriški predsednik Wilson: Mislil je, da bodoje vse doslej neutrálne, nepristranske države kar meni nič tebi nič z njim skozi drn in trn šle. Mislil je, da se bodo pustile zapeljati, kakor se je pustila danes tako nesrečna Rumunija na lim spraviti. Ali prišlo je grozno razočaranje. Švedska, Norveška, Nizozemska, Švica, Španija in celo Grška izrekle so odločno, da nočejo z Wilsonovo farizejsko politiko ničesar skupnega imeti, da hočejo i zanaprej nepristranske ostati! Tako je ostal ameriški Wilson sam in celo države Južne Amerike so ga škodoželjno zapustile. Veliki udarec Amerike dolarskega predsednika Wilsona je padel torej v vodo in mož je ostal s svojimi nepremišljenimi grozljami na cedilu. Morda se ta položaj še v malem spremeni, kar pa ni pričakovati. Na vsak način so nepristranske države doslej poštenejšo vlogo igrale, nego mirovni apostel Wilson... Kar se pa tiče vojne, ki jo Amerika sicer doslej še ni upala napovedati, kar se pa vendar lahko zgodi, nima za nas nobenega pomena. Vojakov v pravem zmislu besede Amerika sploh nima in ko bi jih tudi imela, bi jih ne mogla pošiljati čez sinje morje, na katerem so danes naši in nemški podmorski čolni gospodarji!

Veleadmira! Haus †.

K.-B. Dunaj, 8. februarja. Avstro-ogrška vojna mornarica zadeta je od izredno težke izgube; mornariški poveljnik veleadmira! Anton Haus je danes ob 1 1/2 uri ponoči vsled pljučnice, na kateri je pred več dnevi obolel, umrl.

Veleadmira! Anton Haus bil je l. 1851 v Tolminu na Primorskem rojen. L. 1869 vstopil je kot prov. pomorski kadet v vojno mornarico. Po 16-letni službi postal je kot lajtnant učitelj na mornariški akademiji na Reki, l. 1894 korvetni kapitan, l. 1897 fregatni kapitan, l. 1901 kapitan linijske ladje. Med kitajskimi zmešnjavami je zapovedal križarko „Marija Terezija“. L. 1905 postal je pokojnik kontreadmira! Kot eden poveljnikov pri velikih manevrih leta 1906 in 1910 odlikoval se je pred očmi pokojnega prestolonaslednika nadvojvode Franc Ferdinanda po izredni svoji nadarjenosti. L. 1910 je postal viceadmira! in načelnik mornariško-tehničnega odseka, l. 1912 nadzornik mornarice in februarja 1913 mornariški poveljnik. Kot tak je postal še isto leto admira! in veleadmira!.

Zadnje njegovo imenovanje veljalo je zlasti velikim Hausovim zaslugam za mornarico. Hrabri čini naše mornarice v svetovni

vojni, zlasti proti Italiji, so posledica njegovega duha. Moderna ureditev naše male, ali nepremagljive mornarice je njegovo življensko delo, iz katerega ga je zdaj neusmiljena smrt vzela. Temžalostnejša je njegova smrt, ker pride ravno v trenutku, ko nastopa naša in nemška mornarica k odločilnemu boju. Še 26. januarja 1917 se je pokojnik udeležil v spremstvu cesarja Karla v nemškem glavnem stanu posvetovanja glede poostrejene vojne podmorskih čolnov. Ko se je povrnil v Polo, je zbolel na pljučnici, ki mu je zdaj nepričakovano smrt prinesla.

Ponižna natura pokojnika je prinesla seboj, da je javnost le malo o njemu čula. Ali v avstrijski mornarici živi le navdušenje in občudovanje za tega moža. Vsled vojnih razmer se danes o vsem njegovem delu ne more govoriti. Ali to je gotovo, da je bil pokojni veleadmiral eden največjih avstrijskih pomorskih junakov, kateremu bode hvaležna domovina vedno častni spomin ohranila!

Pogreb.

K.-B. Pola, 11. februarja. V navzočnosti cesarja bil je danes eden paladinov monarhije, veliki admiral Anton Hausk zadnjemu počitku položen. Najvišji vojni gospod je, spremljan od feldmaršala nadvojvode Friedricha, admirala nadvojvode Karla Štefana in od šefa generalštaba Conrada v Hötzingdorf, dne 9. februarja zvečer Baden zapustil. Spotoma vstopili so vlak armadni poveljnik Borojevič in namestnik pl. Fries-Skene. V Poli so došli k pogrebu zastopnik cesarja Viljema, mornariški ataše korvetni kapitan pl. Freyberg, vojni minister za deželno obrambo pl. Georgi, kr. ogrski minister pl. Roszner, korvetni kapitan Kophamel kot zastopnik cesarske nemške mornarice in mnogo drugih žalovnih gostov. Cesar je bil na kolodvoru od viškov oblasti sprejet in se je podal na motorskem čolnu na krov Nj. Vel. 1. „Viribus unitis“, kjer je bil mrlič veleadmirala pod nekim topovskim stolpom izpostavljen. Po slovesnem blagoslovljenju se je spravilo krsto na čoln in v spremstvu čolnov, ki so vozili cesarja ter ostale žalovne goste, pod gromom salv h keju pristaniškega admirala. Na prostoru izkrcanja se je dvignilo krsto na lafeto in pogreb je šel k mornariški cerkvi, kjer se je vršilo zopetno blagoslovljenje, od tam pa na mornariško pokopališče. Celo dolgo pot dal je cesar mnogo prerano preminulemu mornariškemu poveljniku zadnje spremstvo. Po pogrebu bil je cesar pri defeliranju čet navzoč, obiskal potem vdovo mornariškega poveljnika v Poli in se ob 6. uri zvečer v Baden odpeljal.

Izpred sodišča.

Težka kazen zaradi sleparije z mlekom.

Berlin, 6. februarja. Neka berlinska sodnija obsodila je enega trgovca z mlekom in njegovo ženo zaradi težkega mešanja mleka na občutne kazni. Mož je bil obsojen na šest mesecev ječe in 1000 mark globe, žena pa na tri mesece ječe in 500 mark globe.

Občinski svetnik, navijalec cen.

Budimpešta, 8. februarja. Tukajšnji mesar in občinski svetnik Vencelj Seidl, s katerim se je imela oblast že opetovano pečati, stal je danes zopet pred policijskim sodnikom. Na naznanilo neke ženske sta bila on in njegov knjigovodja Oskar Pollak tožena, da sta svinjsko mast po čezmernih cenah prodajala. Sodnik je obsodil Seidla na dva meseca zapora in 600 kron globe, Pollaka pa na 15 dni zapora in 20 kron globe.

Še eden sokrivec umora v Sarajevu.

K.-B. Sarajevo, 10. februarja. Dne 6. in 7. februarja proti srbskemu občinskemu predstojniku Rade Banjacu iz Ljesnice

peljana veleizdajniška razprava prinesla je nadaljne dokaze za udeležbo srbskih oficijelnih krogov na umorskem napadu proti prestolonasledniški dvojici. Zamogo se je dognati, da je bilo znano srbsko politično društvo „Narodna Obrana“ prav gotovo srbska državna uredba. Istotako je dokazano, da se je prestolonaslednik Aleksander sam tega hujskajočega dela proti naši monarhiji preje živahno udeležil. Ni se sramoval, da je študentu Jukiću, ki je izvršil znani napad na življenje bivšega bana Hrvatske Cuvaja, potom profesorja Pavlovića med njegovim zaporom svoje pozdrave poslal. „Narodna Obrana“ pa je tudi vzhodno Bosno-Hercegovino v svojo organizacijo sprejela in srbska društva v tej pokrajini ter celo taka, ki so navidezno splošno-koristnim namenom služila, so zasledovala izključno veleizdajalske cilje. Iz nekega najdenega poročila mestnega prefekta v Belgradu na srbskega ministra za notranje zadeve je razvidno, da so na dan po napadu v Sarajevu pri voditeljem nekega belgrajskega lista prišli trije možje in so mu v imenu majorja Tankovića ter njegovih pristašev prepovedali, da bi o razmerah morilcev do majorja Tankovića kaj pisal. Major Tankovič je bil neposredno po umoru v Belgradu aretiran, ali že po 24 urah vsled nastopa ruskega poslanštva zopet izpuščen. Iz nekega originalnega akta srbskega zunanjega ministerstva na srbsko vojno ministerstvo je posneti, da je bila „Narodna Obrana“ od srbskih centralnih mest peljana. Srbsko zunanjemu ministerstvu naznanja namreč srbskemu vojnemu ministerstvu namen majorja Pribičevića, odstopiti od svojega posla kot tajnik „Narodne Obrane“ in prositi za določitev primerne nagrade nadomestila. — Tudi Rade Banjac stal je po prepričanju sodnije v službi „Narodne Obrane“. Dokazalo se mu je, da je napadalce Princip, Cabrinović in Grabež pri sebi v Ljesnici sprejel, da jih je do brega Drine spremljal in jim odpotovanje ter prehod v Bosno olajšal. Sodba proti njemu se glasi na 12 let težke ječe zaradi zločina veleizdaje.

Nepoboljšljiva sleparka.

Maribor, 6. februarja. 35-letna, v Sv. Benediktu sl. g. rojena, zaradi tatvine in sleparije že opetovano predkaznovana Marija Kramberger je stala že zopet pred sodnijo. Ko je svojo kazen prestala, postavilo jo je okrajno glavarstvo pod policijsko nadzorstvo; kot bivališče se ji je odkazalo sv. Benedikt. Ali zapustila je ta kraj in pričela zopet svoja tatinska potovanja po Spodnjem Štajerskem, ki so jo vodila skozi mesta, po deželi in v bolnišnice. Po navadi je lagala, da se hoče fotografirati pustiti in da potrebuje v ta namen lepe obleke; z izposojeno obleko je potem zbežala. Gotovi denar je ljudem na ta način izvabila, da jim je zanj živila obljubila. Izdajala se je tudi kot bogata posestniška hčerka, ki ravno denarja potrebuje. Tudi ponesrežbo nekega posestnika je iznajdla, da je od njegovih svojcev izvabila živila. Osleparila je tako mnogo oseb v Mariboru, Krčevini, Studencih, Ptujju, Zgornji Hajdini, Račevni, Hajdini, v ptujskih in mariborskih bolnišnicah itd. Obsojena je bila na 6 mesecev težke ječe.

Razno.

Banjaluški veleizdajniški proces se je razpravljal predpretekli ponedeljek pred najvišjim sodiščem v Sarajevu. Kakor smo svoj čas poročali, se je začela dne 3. novembra 1915 pred okrožnim sodiščem v Banjaluki obravnava proti Visiliju Grgiču in tovarišem zaradi hudodelstva veleizdaje. Obtoženih je bilo 156 oseb, med njimi dve ženski. Obravnava je trajala skoraj šest mesecev in se je končala dne 21. aprila 1916 z obsodbo 16 obtožencev na smrt, 53 obtožencev je bilo oproščenih, ostali pa so bili obsojeni na ječo od dveh do dvajsetih let.

V Archangelsku, velikem ruskem pristanišču, se je zopet zgodila velikanska razstrelba,

o kateri prinašajo nekateri ruski listi ppostavi meznosti. Požar, ki je vsled razstrelbe mater je trajal še vedno naprej in se razširjal od mola! municijske skupine do druge. Vsled tega krepkih tudi že šele pred kratkim zgrajeno va. Za novo pristanišče uničeno. Število človek. Wiene žrtev presega ono vseh drugih razstrelb. Hrvatske je nesreča ravno sredi delavnika zgod. Diederi Sest velikih angleških parnikov je že po ministroma zgorelo. Poslopja v velikem okolju. Tr okoli pristanišča so istotako popolnoma zoper čena.

Vprašanje. Kaj je zjutraj veliko, opozvršen večje in zvečer največje? — Usta angleških plagu. ministra Lloyd George ... jans

Največje veselje napravite vojakom, akturn jim naročite „Štajerca“ naravnost na boji Franc. Kajti s tem napravite dobro zvezo bojujta bila se vojakov z domovino, na katero tako zvine mislijo.

Lenuhi na Črnogorskem. „Cetinami Zeitung“ piše: Ker je padlo v pretekločasno tednu izredno mnogo snega, izdal je mejralnic poveljnik oklic, ki je nudil vsakomur pripekula zaslužiti pri kidanju snega 4 krone na bival, Čeprav leži na mestnem poveljstvu na stavovjih: prošelj za podporo, čeprav se vsak dan im as mestnih revežev v ljudski kuhinji brezplačno Čer prehrani in se tudi pri okrožnem poveljku, B. vsak dan čez 100 otrok s hrano presla. Fra brez da bi govorili o drugih množoštevih 20.000 podporah, se vendar razven neznatnih ixx) in ni nikdo oglasil k delu. Pač pripnin še vedno kavarne in ceste polne ljudijrsch tega vzroka je mestno poveljstvo izdalo Prstu, glas, ki določa: Do nadaljnega je 1. oterizine kavaren prepovedan, 2. se ljudsko kuhadaj 1 zapre, 3. se prebivalstvo ne sme dalje ne izvri do 9. ure zvečer na cestah nahajati, 4o štiri vsakogar brez razlike k delu prisili, dok iz ne bode potrebno kidanje izvršeno. Olnika drugi dan je imelo mestno poveljstvo do Pate delavskih moči na razpolago. Zdaj se je 3 let poved obiska kavaren razveljavilo in t. Vo ljudsko kuhinjo se bode v kratkem zeru pri otvorilo.

Umrl je v Rimu dne 8. februarja ka Re dinal Falconio. eki č

Kako sneg odpraviti? Neka prebrisana glans izumila je to-le sredstvo za odpravo snega. Oblast naj ustanovi uradno centralo za a je n čevanje snega. Ta naj po znanem vzor mu določijo najvišje cene za sneg in zagrozi za neki plembo — potem bode sneg takoj izginitrok;

Streli v ogrski državni zbornici. K.-B. lenje v dimpešta, 7. februarja. Ko je v og Zo državni zbornici ravno grof Teo vvarn Battany govoril, čulo se je nakrat strele. En mož na drugi strani galerij jih je bil v dvorano odstrelil. Poslancev občinstva se je polastilo precej razburjenje. Več poslancev klicalo je za mir. Predsed je opozoril galerijo, da se naj mirno zadužava in ker bi jo pustil drugače izprazniti. Nika ni bil zadet. Mož, ki je revolverse str oddal, se je pustil mirno aretirati in v sturo peljati, kjer se ga je zaslialo. Piše Juri Palafalvy. Bil je med činom pij. Ko so ga vprašali, zakaj je to storil, d je, da tega ne ve. Na vprašanje, na koga streljal, odgovoril je: Na nobenega, stre sem kar tako. Poslanci so ostali večidel mir. Tudi člani vlade kazali so največjo hladno krvnost.

Umrl je v Gradcu znani nemški pisar dr. Franc Seelich.

Pokojni veleadmiral Haus je bil spodn štajerske rodovine. Njegovi prastariši so veli namreč v Slovenje Gradcu, se je rodil in njegov oče. Njegov stric je loval mnogo let prav koristno kot žup mesta Slovenji Gradcu.

Novi vodja deželnega kulturnega nadzorstva. Namesto zaprtega deželnega kulturnega m zornika Petra prevzel je g. namestnik tajnik dr. Fritz Grafenstein pl. Grafenwald vodstvo inšpektorata in z njim zvezi stoječih vojnih uradov.

Visoki duhovnik kida sneg. Iz Berlina se poroča: Skoraj 74-letni dvorni nadpridiluzi p ekscelencu Dryander se je s svojimi možnimi pridigarji in z dijaki stolnega št